

Letna plača 2 gold.
Društveniki dobivajo list
brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki
in nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gl.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Kemiško opazovanje o delovanji čebel. — Nekaj novega. — Torbica raznega blaga. — Letno plačo so odrajtali za l. 1878. — Naznanilo. — Listnica. — Inserat.

Kemiško opazovanje o delovanji čebel.

Komaj smo v zadnjem listu skončali članek: „Vojska o vosku“ nam kakor nalašč prinese „Čebelarški časopis“ iz Eichstädt-a za tekoči mesec članek: „Kemiško (ločbarsko) opazovanje o delovanji čebel“. Oglasila sta se namreč dva naravoslovca na kr. vseučilišču v Monakovem in čebelar H. Holz ter obetajo svoja naravoslovna opazovanja o čebeli in njenem delovanji v imenovanem listu razglasovati. Mislimo, da bo naše bralce zanimalo, kaj več o tem za čebelarje imenitnem predmetu čitati, ker večina čebelarjev nima ne časa, ne zmožnosti ter tudi ne potrebnih pripomočkov po lastnem opazovanji resnico spoznati, naravoslovnega spoznanja in resnice o ljubi čebelici se pa vendar vsak umen čebelar naj bolj veseli. Ne mislimo besednega prevoda čitateljem podajati, ker bi bilo to silno predolgo za naš mali mesečni list in znabiti marsikterim tudi predolgočasno, ampak le imenitniše stavke in opazovanja, da čebelarji lahko spoznajo, pri čem da smo. Po tem razjasnovanem vvodu začnimo:

Naravoslovca pravita: Že kake štiri leta se pečava z ločbarskim preiskovanjem dvojnega pridelka čebelne marljivosti: medú in voska. Naslonila sva se na preiskovanja, ktere je začel dr. Schneider l. 1872., kterih pa ni mogel izvršiti zaradi pomanjkanja časa in drugih neugodnih okoljšin.

Prašanje, na ktero imava brez vseh osebnost le po skušnji in preiskavi odgovarjati, je sledeče: Najdejo li čebele méd in vosek v cvetu in na rastlinah tako dodelan, da jim ga je le kar domú znositi treba, ali morajo in zamorejo razne snóvi po svoji naravni zmožnosti še le v méd in vosek predelovati?

Med najnem preiskovanjem sva imela priliko opazovati, kako različne so misli umnih čebelarjev samih o tej reči. Iz raznih člankov je bilo viditi, da so nekteri prav lahko brez dolgega pomislika odgovarjali in razločevali prašanje: Ali čebele najdejo dodelane voščene ploščice v naravi, ali vosek po svoji naravni zmožnosti izločujejo? Naj berž se je zato tako godilo, ker marsikteri si prašanja še

stavili niso: Kaj je méd, kaj je vosek? In vendar je to poglobitna reč. Mnogo časa in dela bi si bila midva prihranila, naj bi se zamoglo tako odločno odgovoriti: Kaj je méd, kaj je vosek? kakor se lahko odločno odgovori: Kaj je soda, kaj je sol?

Zdaj vemo, da se na prašanje: Kaj je méd? komaj dá tako lahko odgovoriti, kakor na vprašanje, ki se dandanes večkrat stavi: Kaj je vino?

Menda se ne motiva, če zatrdujeva, da je z médom enako, kakor z vinom, namreč: Kolikor čebelnjakov, toliko raznega medú, kakor kolikor vinskih goric, toliko različnih vin. Znabiti bi mogli še pristaviti: Kakoršno je vreme, letina, tak je tudi méd.

Do zdaj je le toliko gotovo, da različno vino in različin méd je zmes raznih snovi v manjši ali večji množini, ki se dajo bolj ali manj določiti. Vendar so ločbarji pri določevanju vina veliko na boljšem, kakor pri določevanju medú; ker ločbarskih preiskovanj in določil raznega vina imamo mnogo; preiskovanj o medú pa silno malo, in te so pomanjkljive in nezanesljive — da, saj še celó navodov nimamo razun sladkornih snovi druge primesene dele določiti. Oviral so naju tedaj naj težavniši primerljeji pri razkrojitvi medú in popolna zanesljivost je do zdaj še nemogoča.

Toliko se nama je potrebno zdelo opomniti o stanji teh preiskovanj. Dasi-ravno tedaj preiskovanj nisva mogla dognati, kakor bi bilo želeti, vendar svoja opazovanja razglasiva, da bi s tem nagnila misleče čebelarje in naravoslovce svoje lastne skušnje in misli razglasovati ter tako kak korak bližej in na zadnje popolno do resnice priti.

Naj začneva z opazovanjem o médu. Naj pred, kakor se samó po sebi umé, je bilo treba določiti, koliko vodenih delov je v medú. Našla sva jih v raznem médu 17 do 20 odstotekov.

Ker po skušnjah gg. Gundelah-a in Berlepš-a čebele potrebujejo 18 lotov pitanca, da postavijo 1 lot voščin, je bilo prašanje na vrsti: Je li kaj in koliko voska v médu? In ker profesor Voit misli in zatrduje, da zamorejo čebele vosek iz jajčnega belaka izdelovati, je bilo treba preiskovati, koliko je v medú belakovca ali sicer enakih snovi gnjileca.

Res sva našla v vsakem médu, kterege koli so preiskovala, nekoliko voska, kakor tudi nekoliko belaka in drugih gnjilčnih snovi; al voska in teh snovi je bilo v médu tako malo, da bi mogle čebele mnogo mnogo več pitanca povžiti, kakor 18 lotov, da bi zamogle iz teh snovi en lot voščin postaviti. Iz tega se naravno izhaja, da če čebele po navedenih skušnjah iz 18 lotov povžitega pitanca zamorejo en lot voščin postaviti, morajo vosek po svoji naravni zmožnosti iz drugih medenih snovi in ne le iz gnjilčnih izločevati.

Skušnje g Liebíg-a in družih so pa že pred več časom učile, da zamorejo čebele tudi iz sladkorja voščine staviti in sploh vosek izločevati. Tedaj sva mogla tudi preiskovati, če in koliko je sladkorja v médu. Našla sva ga v raznem médu po 60 do 80 odstotekov. Iz raznih poskušenj pitanja in raznega pitanca moramo sklepati, da čebele imajo res naravno zmožnost ne le iz grojzdnega in sadnega sladkorja, ampak tudi iz sladkorne moke vosek izločevati; da — kaže se celó, da večji del voska, s katerim čebele satovje postavljajo, bo v čebelnih telesih po naravni zmožnosti iz sladkorja prekuhan.

Poskušnje z médom so tudi pokazale, da v mlademu médu je mnogo manj sladkorja, kakor pa v staremu. Pokazalo se je nedvomljivo, da je v mlademu médu neka množina sladkornih snoví, která se še le po kuhanji (vrenji) z stanjšanimi kisljinami v sladkor spremeni. Tedaj se je smelo misliti, da je v médu nek kiso-vaj ali kvas, kteri zamore s časoma druge ogeljno-vodene snoví v grojzdni ali sadni sladkor spremeniti. To so poznejše skušnje tudi res potrdile. Toliko za zdaj.

V naslednih naznanilih bova razne poskušnje o médu in nektarju (cvetnih sladčicah) obširnije popisovala ter tudi poterjene skušnje natanjčno naznanovala. Če bo čebelarjem drago, bova tudi določniše govorila o raznih poskušnjah pitanja in pitanca, kakor tudi navodila skušnje, ktere sva si nabrala z raznim opazovanjem in preiskovanjem voska, moke leščevih abrakov ali borovih češarkov in cvetličnega medú (rožnega medú, obnožja).

Dr. E. Erlenmeyer in dr. pl. Planta-Reichenau.

Nekaj novega.

Godilnica za čebelno zalego.

Da, nekaj novega, ki zna marsikterega naših bralcev jako osupniti. Gotovo je večini udov znano, da se zamorejo pišanci ne le pod koklo, ampak tudi brez nje v posebni zato napravljeni godivnici (valivni peči) izvaliti; ker to je znano že mnogo let ter je lahko bral vsak, kteri le kdaj kak gospodarski časopis pogleda.

Bote čebelarji li verjeli, da je iznajdena tudi za čebele taka godivnica ali valivna shrambica? In vendar je takó.

G. Freywirth, od ktereга smo nedavno našim bralcem povedali, da je iznajdel vrteči se čebelni panj, je tudi iznajditelj godivnice za čebelno zalego. Koliko in sploh, če se bo potrdila; ali koliki bo dejanski napredek in dobiček za čebelarstvo, pač ne vemo povedati, soznaniti pa naše čebelarje moramo vendar brez odlašanja s to novo iznajdbo.

G. Freywirth piše:

Boleča rana v čebelarstvu je gotovo ta, da mora dva do tri tisoč delalnih čebel za svoje prihodnje sestrice (zalego) vedno medú, obnožja in vode nanašati, potem pa gospodarju tudi kaj dobička odrajtati. Da to pri neugodnem vremenu in slabi letini ni mogoče in da mora čebelar namest dobiček v žep devati, iz žepa denarce dajati, da zamore lačne čebele pitati, je pač znano, kolikor tudi sitno.

Kako bi se dalo temu v okom priti? Po mojih skušnjah je čebelarstvo pri vsem napredku in zboljševanju še jako nepopolno. Naj že damo čebelam kakoršín panj hočemo: stojak ali ležak, s premakljivim satovjem, s pol ali celoromčeki, nikakor te nepravilike ne odpravimo. Če pomislimo, da od zgodnje spomladi do pozne jeseni matica v panji zalego stavi, ki jo mora mnogo čebel ogrevaje goditi in da te valivne čebele ne le nič medú ne donašajo, ampak ga skozi leto še mnogo za hrano povžijejo, potem lahko spoznamo, koliko se nam mora pri žetvi poznati, zlasti če še letina ni dobra. Če čebele v hosti divje živijo, potem zadostuje kmalo nekaj medú za sprotno hrano in za zimo; al takega gospodarstva bi se čebelarji kmalo naveličali.

Ker pa vzroke poznamo, si moramo tudi prizadevati jih odstraniti ter storiti, da bodo vse čebele pridne delalke, kar se bodé s tem zgodilo, če jim delo polajšamo in ga nekoliko namest njih opravljamo. Sladčie iz cvetok namest njih ne

moremo nabirati, tedaj jim zamoremo le domače delo prevzeti ter ge namest njih opravljati. To zamoremo storiti s tem, da izgojevanje zalege prevzamemo ter čebele vednega ogrevanja zalege oprostimo. Je li to mogoče? Da — mogoče je.

Preteklo leto sem v razstavi vrtnih pridelkov v Rigi čebelarjem pokazal polno čašo mladih čebelic, ki so se izvalile zunaj panja. Za poskušnjo sem namreč vzel ravno zalepleno zalego ter sat položil na kraj z 20 do 25 stop. toplote. Deseti in enajsti dan potem so čebelice navadno izlazvale iz svojih zibelk ter prav pridno pile méd iz satú, ki je bil blizo njih postavljen. To je bil dokaz, da se mlade čebelice tudi zunaj panja izvalijo. Neutrudeno sem to leto poskušnje ponavljal. Zato sem si naredil mali strojček, v kterega sem postavljaj mlado zalego zalepleno in nezalepleno. Na nezalepleni zalegi sem pustil vselej nekoliko čebel, ktere so črviče pitale in poslednjič zalepile. Obnožja, vode in medú jim v strojčeku ni manjkalo; tudi za primerno toploto sem skrbel. Kadar so stare čebele zalego zalepile, sem jih pri žrelicu izpustil, da so šle v svoj panj. Po preteku potrebnega časa, so se mlade čebelice na pokrovu zbirale, kakor je njih naravna navada. Kadar jih je bilo kaj več, sem jih vzel ter kmalo temu, kmalo drugemu panju dodal. Povsod so bile brez vsega godrnjanja sprejete.

Po takih poskušnjah je menda dokazano, da je mogoče, zgoraj imenovanim neprilikom v okom priti ter postavajoče čebele v pridne delalke spremeniti ter si tako večí dobiček nakloniti. In še le potem smemo resnično od „umne čebeloreje“ (nemški „Bienenzucht“, govoriti.

Le pomislimo in preračunimo si, kako vse drugače bi bilo z našim čebelarstvom, ko bi čebelam izgojevanje zalege za polovico časa prikrajšali! Ta čas bi čebele lahko za nas delale. Lahko bi imeli panje enako močne, ker bi po potrebi slabejšim panjem čebel dodajali. Čebel bi se nam lahko še enkrat toliko in tudi več izleglo, ker bi imela matica več praznega satovja ter bi ji z lego jajčic ne bilo treba čakati, dokler prvi rod izleze. Imeli bi po tem takem lahko več in enako močnih rojev in sicer tudi bolj o pravem času in redno. Tudi trotovo zalego bi imeli popolno v rokah ter pustili trotov se izvaliti le toliko, kolikor jih je potrebno in ne kakor je mnogokrat v panju desetkrat preveč jedecev in lenuhov. Številke govorijo dosti jasno*); da, očitno je, da ne le dvakrat, ampak trikrat, štirikrat večí dobiček bi lahko od panja imeli, kakor ga zdaj imamo, ker bi zamogli tudi svoje delovanje kolikor toliko po vremenu vravnati, ali kakor navadno pravimo: Plajšé po vetru obračati.

Omenjeni strojček je tak le: Štirivogalna iz palca debelih dil sestavljena omara, dva čevlja visoka, po čevlji globoka in široka. V sredi je s suknom preprežen lesen romček, ki prostor v dva enako velika dela deli. Na dnu je na dvoje razdelen pah, ki se od vsake strani lahko odpahne in zapahne ter tako za potrebno, enakmerno toploto skrbi. Ta omarica se postavlja v primerno kositarsko posodo s pokrovom in ročajem, v kterega se vliwa 60 do 70 stop. vroč krop. Enaka kositarska posoda mora pa pripravljena čakati, da se zamore vsako jutro in vsak večer zamenjati. Zgornji predelek omarice mora imeti potrebne laštice, da se zalegno satovje lahko obeša. Enako mora imeti zapahljive vratice s steklenim oknjicem

*lj pojasnuje navodeni dobiček s številkami ter dokazuje, koliko časa se čebelam o več čebel se zamore izgojiti, koliko več in boljših rojev dobiti i. t. d. kar pa je preobširno. Upamo, da bodo umni čebelarji reč tudi tako umeli. Vredn.

in toplomerom. Na nasprotni strani naj bo žrelice, katero se po potrebi odpera in zapera. Na pokrovcu bodi narejena luknjica za prezračevanje, ki se lahko po potrebi odpahne in zapahne. Naj bi imel čebelar drug, pripraven kraj za potrebno toploto, bi kositarških posodic ne bilo treba.

Naj čebelarji poskušajo ter svoje skušnje naznanujejo, ker le tako napredujemo ter si skrbimo za obilniši veselje in dobiček.

Torbica raznega blaga.

Čebelarstvo v loncih. Kaj pa še, od takega panja pa vendar še nismo čuli! Znabiti da ne, in vendar je resnica. Grof Čaboga, naš veliki konzul v Jeruzalemu, piše B. V. v Pragi: Tukajšnji kmetovalec čebelari jako surovo. Njegov panj je kak star lonec. V zavodu Malteškega reda v Betlehemu so poskušali z umnim čebelarstvom po nekem laškem navodu; pa se ni splačalo, ker so neznanu veliki troti čebele pomorili. Duhovščina se tú za kmetijske reči ne pečá, še naj manj pa za čebelarstvo.

Opomba vredništva. Naj berž bodo sršeni ali kake velike ose, ki so čebelam res dostikrat nevarni. Troti čebel lastnega panja gotovo ne moré. Če se duhovščina za kmetijstvo in čebelarstvo ne pečá, je to gotovo zarad nestanovitnega bivanja. Danes opravlja misijon ta, juter drugi. Tudi je nekdanja obljubljená dežela dandanes preveč raznoverna. Razun mohamedanov ima vsakoverski misijonar le kako stotino (k večem kake stotine) svojevercev in še ti mnogokrat nimajo stanovitnih bivališč. Tedaj se lahko umé, da pri takih razmerah kmetijstvo ne more napredovati.

Plavajoč čebelnjak. Nek trgovec z medom v Ameriki je napravil na svoji barki čebelnjak za 2000 panjev. S tem čebelnjakom hoče vedno potovati po veliki reki Misisipi. Kjer bodo livade ravno v naj lepšem cvetji, tam se bo za nekaj časa vstavil. Kadar paša poneha, bo dalje potoval, dokler spet dobro pašo za svojo živalico najde. Res pravo potovalno čebelarstvo! Gotovo je le toliko, da trgovec bo tako čebelarstvo veliko stalo; bode li potem veliko dobička ali veliko zgube, homo pozneje zvedeli. Misel je dobra in čebelnjak velikansk.

Ne le krota, tudi žaba in sicer rujava in zelena je sovražnica naših čebel (bolj prav prijateljica). Prav rada biva v kakem deteljšči, ali sicer po travnikih, kamor mnogo čebel po medéne sladčice prihaja. Kakor mačka miš, tako pase žaba svojo čebelo in kadar se ta v cvetice zamisli ter svoj rilček po sladčici stegne, takrat jo nagloma v skoku zgrabi ter pogoltne. Naj čebela svojo morivko tudi piči, ostane žaba vedno „hladne krvi“, ter se za pik ne zmeni, ampak gleda, kje bo pečenko v novič vlovila. Večkrat so v želodcu vbite žabe po deset do petnajst čebel našli. Iz tega se lahko razvidi, zakaj včasih v panji tako naglo čebel zmanjkuje. Žaba je sicer koristna žival, ki mnogo mrčesa požré, pa blizo čebelnjaka jo ne moremo s prijaznim očesom gledati.

Še en nov panj. Poročali smo v zadnjih dveh listih od železnega, vrtečega se in papirnatega panja. Naj povemo danes še od družega, ki ga pa čebelar čebelam ni vsilil, ampak so si ga čebele popolno prostovoljno izvolile.

Nekje na Nemškem pride poštni sluga po svoji navadi do hiše, kjer je bila nastavljena navadna skrinjica za nabiranje in oddajanje listov in listnic. Kakor vselej vtakne nekoliko robato ključ v ključavnico ter pokrov odpre in nazaj vrže. Pisma sicer ni videl nobenega, ampak polno skrinjico čebel, ki so mu jako zamerile zaradi motenja miru in njegovega surovega obnašanja. Naj bi se ne bil podvizal ter hitro peté odnesel, bi mu bile še drugo ljubav skazale, tako je bil le s strahom kaznovan.

Ker ravno od straha pripovedujemo, naj povemo še eno. Nek Češki list pripoveduje, da je ravno roj z lastno godbo in vrišom materno hišo zapustil ter po zraku brenčaje novega stanovanja si iskal. Ogleda si meje in vrte, pa nikjer mu ni všeč. Ravno pride proti vasi nek jud. Vesel da je vso svojo kramo prodal, je mislil tú malo počiti. Al komaj v vas stopi, mu postane črno pred očmi, neznano šumenje in brenčanje čuje okoli sebe. Ves zmoten, komaj vedé kaj dela, vrže ravno prazno vrečo okoli glave ter milo k svojemu očaku Abrahamu zdihuje za pomoč in rešenje iz nevarnosti. Roj se meni nič tebi nič vreče polasti ter dalje svoje pirovanje obhaja, ko med tem sinček Abrahamov z mrzlim potom po obrazu smrtne britkosti trpi. Poslednjič pride vendar oče čebelar ter smeja se na vse grlo težko vrečo od židove glave odvija in roj v svoj panj spravi. Dolgo si žid ne upa niti jesti niti piti, le za kozarec hladne vode prosi, da bi mu strah ne škodoval. Če je bilo pa v hl . . . vse pošteno, zgodovina nič ne pové.

Smu ravno kar povedali od velikanskega čebelnjaka v Ameriki, naj povemo še od velikanskega panja v Braziliji. Avgust Hannemann, rojen nemeec, ki nam je že marsikaj znamenitega iz južne Brazilije o čebelarstvu poročal, piše v Eichst. Bnz., da si je dal poslednje leto napraviti velikanski panj, v kterega je dejál 62 kilogramov samih čebel (1 stot. in 8½ fnt.), po številu čez pol milijona čebel t. j. čez 30 prav dobrih rojev.

Panj je podoben omari za obleko ali knjige. Visok je nekako en seženj, širok toliko, da bi zamoglo šest mož drug zraven družega stati. Znotraj ima osem predelov in tedaj ravno toliko bran za satnike. Po čez ima osem vratec na pantih; satnikov gré noter 406. Hannemann se je nadejal, da mu bode vsak kilo čebel saj pet kilo medú nanesel, tedaj bi bil velikan 310 kilogr. ali blizo 4½ centov medú shranoval. Bil pa je račun brez krémarja; zaradi velike suše stoji velikanski panj prazin ter čaka ugodnišega vremena. Zdaj se v omari le prazno satovje shranuje.

Kratkih poročil smo od več krajev prejeli, ki pa so drug drugemu podobni. Ker nobedin dopis kaj posebnega ne obravnava, jih tú vkupno v kratkih vrsticah priobčimo.

V Ljubljansko okolico so letos več čebel v pašo pripeljali, kakor je sicer navadno. Ajda je prav lepa in močno diši; tudi vreme razun dveh dni in nekaj prehudih nalivov, je še precej ugodno. Naj bi bil le še en teden lep, bodo čebelarji

že smeli klobuk malo po strani obrniti. Enakih poročil in nãd je sploh naj več iz vseh krajev Kranjskega. — Čez preobilno dežvanje tožijo na Notranjskem blizo Postójne. — Od dolenske strani nekdo poroča, da je ajda lepa, pa malo medena, tedaj tudi čebel malo na nji. Od časa tega poročila do zdaj, se je znabiti že kaj zboljšalo. Od Primorskega in Štajarskega nimamo slučajno nobenih poročil. Upajmo, da tudi ondašnjim čebelarjem enako solnce sveti ter obeta tudi čebelarstvo enako veselje in dobiček.

Letno plačo za 1878

so plačali sledeči častiti in spoštovani udje čebelarskega društva:

III.

Blag. gospod	Dekleva Alojzij, posestnik v Postojni	2 gld. — kr.
"	Klinar Franc, učitelj v St. Vidu nad Cirknico	1 " — "
Čast.	o. Krizostom Rjavec, frančiškan v Paznu	2 " — "
"	Sajovic Janez, župnik v Slavini	2 " — "
"	Sajovic Janez, kmetovalec v Stari vasi	1 " — "
"	Sancin Janez, kmetovalec v Dolini	1 " — "
"	Smrekar Franc, vikar na Libusnjem	2 " — "
"	Slapška vinorejska šola	2 " — "
"	Stagoj Matija, župnik v Trebovljah	2 " — "
Blag.	Stare Feliks, grajščak v Mengšu	2 " — "
Čast.	dr. Sterbenc Jurij, župnik v Hrenovcah	2 " — "
"	Stranjšak Martin, dekan v Hočah	2 " — "
Blag.	Souvan Franc Ksav., tergovec i posestn. v Ljubljani	2 " — "
"	Šranec Miha, mlinar na Jesenicah	1 " — "
"	Šupevc Frančiška, svečarca i posestn. v Ljubljani	2 " — "
"	Zlobec Anton, kmetovalec v Kranjski vasi	1 " — "
Čast.	Zupančič Janez, župnik v Ihanu	2 " — "
"	Žitnik Karol, kmetovalec v Borovnici	1 " — "
"	Žumer Anton, kmetovalec v Javorniku	1 " — "
"	Tavčar Miha, župnik na Vačah	2 " — "
"	Terjašek Karol, duhovn. v Zagorji na Štajarskem	2 " — "
"	Verlič Franc, župnik v Stranicač	2 " — "

Naznanilo.

Vsled dovoljenja in denarnega nakaza vis. c. kr. ministra kmetijstva so se do zdaj popravili potovalni zbori v St. Rupertu, na Igu in v Kamuiku. Prihodnji mesec bodo še enaki zbori:

1. 1. septembra, dvanajsto nedeljo po Binkoštih, po popoludanski službi božji v Hotedersiči.
2. 8. septembra trinajsto nedeljo po Binkoštih po popoludanski službi božji v Ribnici.

3. 15. septembra, štirinajsto nedeljo po Binkoštih, enako po popoldanski službi božji v Ternovem (Bistrici) na Notranjskem.

Povsod bo, kakor do zdaj, najpred kratko priporočilo čebelarstva sploh; potem posebna beseda o novejšem čebelarstvu s premakljivim satovjem in zadnjič dejansko razkazovanje delovanja z novim panjem.

Če bo čas in bodo okoljšine dopuščale, se bo navrgel kratek govor o pravicah čebelarskih in postavodajalstvu.

Poslednjič bo nekaj čebelarskega orodja brezplačno po izsrečkanji med poslušalce razdeljenega.

Naj bi se čebelarji, ali kateri hočejo še biti, potovalnih zborov obilno udeleževali. Mogoče, da kaj novega ne bodo slišali; škodovalo jim nikakor ne bode.

* * *

Če tudi zarad velike daljave naj berž iz naših krajev ne pojde nikdo tje, vendar naznanujemo, da XXIII. občni zbor nemških in avstrijskih čebelarjev bode letos 11., 12. in 13. septembra v Greifswalde na Pomeranskem.

Vršilo se bo vse, kakor po navadi. Vodstva železnic dovoljujejo za potovalne zborovalce znižano ceno.

Znamenitniše obravnave bomo čitateljem, kakor pretekla leta, pozneje priobčevali.

Podpisani ponuja čebelarjem 80 polnih panjev v prodaj. Panji so bolj kakor navadno veliki, vsi po novem narejeni, da se od zgoraj kakor skrinja odperajo. Matice so vse letošnje ali lanske; čebele so zdrave ter bodo medú imele več kakor za preizimovanje potrebnega. — Cena je po 16 kr. stari funt.

Alozij Dekleva

v hotelu „Evropa“ v Ljubljani.

Listnica opravištva.

Č. g. Fr. S. vik. v L. Naročila izvršujemo le za ude našega društva, kar se samo po sebi umé. Zarad Vas bi tudi to storili, al ker je razprodaja razstavnega orodja, nimamo naročenega več v zalogi.

G. L. J. čebelar v M. Bomo skušali; glejte, da pridete o pravem času.

Č. g. J. S. duhovn. v P. Bodite zarad navedenega le brez skrbi. Naročeno bomo opravili.

G. L. M. posestn. v St. Pri naj boljši volji ne moremo; saj veste kako je naše stanje. Če Vam zamoremo s prvo rečjo vstreči, prav radi; le naznanite nam. Kar tiče M., je vse poravnano.

G. A. J. posestn. v R. Počakajte še malo. Če bo le mogoče; naznanili Vam bomo pisмено že o pravem času.

Vse čebelarje je osupnil, da ga ne morejo prehvaliti nov po g. Freywirth-u iznajden in sestavljen

Vrteči se čebelni panj.

Naročila izvršuje ter take panje natanjčno in lično izdeluje tovarna lesenin Jožefa Oppenheimer-ja v Stuttgartu-Berg na Nemškem. Panj po 30 mark n. v.

Odgovorni vrednik J. Jerič.

Izdavatelj „čebelarsko društvo“.
Natisnila Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani.